

§ 9 siges, at foruden Bøder, som skulle erlægges til Statskassen, kunne de i §§ 6 og 7 omhandlede lovstridige Varer konfiskeres, forekommer det mig, at det over for Leverandører til Andels- og Fællesmejerier er at gaa lovlig vidt, thi naar Lovforslaget træder i Kraft, vil Følgen blive, at det paalægges Mejeribestyreren at sørge for, at Mælken bliver opvarmet til den i Loven foreskrevne Varmegrad, og saa vil det skyldes hans Forsømmelse, dersom det ikke er sket. Han maa betale Bøden. Men hvor besynderligt bliver det ikke over for en Andelshaver, som ikke har gjort sig skyldig i noget, at Politiet kan standse Mælkevognen og sige til ham: Maa vi faa Mælken udleveret og faa den solgt, enten til Fordel for Fattiggkassen eller Kommunens Kasse? Det er at straffe en Mand, som slet ikke kan gøre for, at Loven er overtraadt. Og hvis man vil gaa til Bestemmelsen i § 6, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes man tør vedtage en Bestemmelse som den i § 10, hvor der siges, at Loven træder i Kraft 1ste April 1898. Den højtærede Minister har udtalt, at det er kun 87½ pCt. af Mejerierne, som ere i Stand til at opfylde Lovens Bestemmelser, men saa er det ikke tilstrækkelig Frist for de tilbageværende til at indrette sig herefter. Jeg er ikke i Tvivl om, at paa de Steder, hvor de ikke kunne opvarme Mælken til den foreskrevne Varmegrad, skulle de have ny Dampkedler og ny Maskiner, og de kunne ikke tilvejebringes i den korte Frist. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister kan udtale, at der ingen Betænkelse er ved at paalægge, at Mælken i alle Andels- og Fællesmejerier skal opvarmes til 68° R. Jeg har ikke saa liden Betænkelse i saa Henseende.

Afset fra de Indvendinger, jeg nu har gjort mod Lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale det til videre Fremme, og jeg haaber, man inden 1ste April skal naa til et Resultat, om end ikke i saa vidt Omfang, som her er foreslaaet. Det bliver jo nemlig noget tvivlsomt, om man kan naa til Enighed om, at § 6 skal have en saa omfattende Virkekreds, som jeg har paapeget, og hvis man ikke tør gaa dertil, tillægger jeg ikke denne Bestemmelse nogen synderlig Betydning.

Rosleff: Jeg skal begynde med at sige, at jeg paaskønner fuldt ud Bestræbelserne, der søges gennemførte ved denne Lov, for at bekæmpe Tuberkulosen, og jeg er sikker paa, den ærede Minister har Ret, naar han tror, at ogsaa her fra Folketin-

gets Side vil der blive gjort alt for at hemme denne slemme Sygdom. Men, som bekendt, kan man ogsaa være for ivrig i sine Bestræbelser for at udføre en god Sag og derved komme til at skade den. Jeg skal ikke omtale de første Paragraffer i Forslaget, dem kan jeg i det væsentlige give min Tilslutning, fordi jeg tror, de have taget Sigte paa det rette. Der kunde maaske være enkelte Ting, der kunde trænge til en lille Ændring, men i det store og væsentligste kan jeg tiltræde det. Derimod maa jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til § 6 i Loven, som jo er en ny Bestemmelse. Der mener jeg, man gaar for stærkt frem. Jeg tror, at hvis Loven paa dette Punkt vedtages, som den foreligger fra Landstinget, vil det være meget farligt. Jeg tror, Loven da vil kunne blive en Svøbe for Befolkningen. Thi naar man siger i Loven, at der fra Andels- og Fællesmejerier ikke maa udleveres Mælk, uden at den er opvarmet til 68 Gr. Reaumur, kan det jo meget vel forlanges i sin Almindelighed, i hvert Tilfælde, naar der gives en ordentlig Tidsfrist til Gennemførelse af de Foranstaltninger, som der trænges til adskillige Steder, men i Undtagelsestilfælde, naar der er gaaet Brud paa en eller anden Del af Maskineriet, naar f. Eks. et Pasteuriseringsapparat under Arbejdet springer læk, bliver utæt, saa at det ikke kan bruges, eller naar der f. Eks. gaar Brud paa en eller anden Del af Maskinen, som skal bruges, for at Pasteuriseringsapparatet kan gaa, saa indtræder det kritiske Tilfælde, og saa kan det dog aldrig være Meningen, at Mælken ikke maa udleveres fra Mejeriet. Skal den løbe i Rendestenen, eller hvad skal der ske? Befolkningen kunde ikke være tjent med ikke at kunne faa Mælken hjem. Vi vide jo alle, som ogsaa nævnt her, at den store Befolkning gør alt, hvad den kan, for at faa saa gode Varer som muligt til Kreaturerne og søger at indrette Mejerierne saa praktisk som muligt, og derfor ville de i saadanne Tilfælde tage Mælken hjem og opvarme den paa almindelig Maade og derved forhindre Tuberkulosesmitten. Men det ere de udelukkede fra, hvis der ikke bliver føjet en Tillægsbestemmelse til Loven. Jeg anser det for nødvendigt, at dette sker, saa at der under visse Forhold kan dispenseres fra Loven. En anden Bestemmelse, som staar i samme Paragraf, omhandler Kernemælken. Det er en saa vigtig Bestemmelse, at man ikke maa se bort fra, hvad det egentlig kan føre til. Saa vidt jeg forstod den ærede Minister